

Добришъ (слага чашата).

Ехъ! моята кръвъ се подмладява... (разтрива ръцѣ) Ште скачеме ли пакъ по гръцкитѣ полета, Симу?

Симу (слага и той чаша).

И вървай ми, че нито единъ отъ младитѣ не ште може да ни надмине... нито Иванку. (обръшта се къмъ Иванка) Ами ти зашто си се умислилъ? Или ни свика на гости, за да те гледаме умисленъ?

Иванку (малко смутенъ).

Не... само тѣй... (зема чаша) За здравieto на мойтъ дру- гари! (изпива ѣж изедпѣжъ).

Симу.

Е-така-е!...

Добришъ (дига чаша).

Да живѣе Иванку, напиятъ славенъ войвода! (пие).

Всички.

Да живѣе! (пиятъ).

Милку (зема чаша).

Велможи! днешното веселие ми напомнюва бойното поле и побѣдитѣ надъ враговетѣ ни. Да живѣятъ българскитѣ ю- наци! (пие).

Всички.

Да живѣятъ! (пиятъ).

Добришъ.

Първиятъ между юнацитѣ е Иванку. Той е честа и сла- вата на българското царство. За твое здраве, Иванко! (пие).

Всички.

Да живѣе Иванку! (пиятъ).